

ÖNARCKÉP

I

A fény nyirkos szalmáján rothadok,
mint trágyás törek-almon a rabok.
Foszló látomásaimon hanyatt
fekszem mint vizen felfordult halak,
gyöngéden települ rám a halál,
.....*

II

Kifordult tenyerekkel megy a vak
a puha cethal-gyomor éjszakában,
álmodó lovakként tengerek ránganak,
ránehezül a Hold síkos nyomása,

hullámzó némaságban egyre várja,
hogy az émelygő félelem kihányja
a nappal dübörgő partjaira.

III

Harmadnapon a teve földre rogy,
nyakában a szomjúság görbe kése,
s fölkarvarja a sívó homokot
a leopárdok száraz röhögése.

'63. ápr. 7.

* Ezt a sort még nem tudom...